

O VINDECARE MINUNATĂ PRIN MIJLOCIREA SFÂNTULUI MARE MUCENIC IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA

Plutind pe luciul mării cu neguțătorie, de la răsărit către miazănoapte te-ai nevoit, și chemându-te Dumnezeu pe tine, precum Matei vama, și tu neguătoria lăsând, Aceluia ai urmat prin sângele muceniciei; cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, ai luat cunună de biruință.

(Condacul Sfântului Mare Mucenic Ioan cel Nou, glasul al 4-lea)

Profesorul universitar din Cernăuți doctorul Ion G. Sbiera, în opul *Familia Sbiera...*(Cernăuți, 1899, pag. 100), istorisește că pe când era în clasa a V-a a gimnaziului din Cernăuți, în anul 1854, cu vreo cinci zile înaintea semestrului de vară, a fost cuprins de dureroase friguri, care l-au scuturat aproape tot timpul vacanțelor până aproape de plecarea la școală. Căci – așa cum notează reputatul profesor – „Într-o zi frumoasă, îndată după miazăzi, când prinseră frigurile a mă scutura, mă culcai afară pe prispa casei, cu spatele la soare, doară razele lor m-ar încălzi ceva. Nu ajută însă nimic. După un timp încetă scuturătura, îmi veni fierbințeala regulată și adormii. Alte dați, de câte ori dormeam când aveam fierbințeală, mi se prezentau în minte, cu culorile cele mai vii, toți eroii vechimei și luptele lor îndrăznețe de pe uscat și pe mare de pe împrejurul Mării Mediterane.

De data asta însă mi se prezentă un sfânt, îmbracat în veșminte albinete de Liturghie, castaniu la față, cu o coroană de aur pe cap, încălecat pe un cal alb sireap, cu un frâu de aur în gură. Venea alergând prin văzduh, spre mine, cam de la răsărit spre miazăzi, se roti în fața mea, se opri și uitându-se la mine, își ridică mâna dreaptă și-mi zise cu voce blândă, dar apăsată: «Scoală-te fiule, mergi într-acolo (îmi făcea un semn cu mâna dreaptă spre Suceava) și te vei însănătoși». Mai făcu încă o rotire cu calu-i sireap și apoi plecă, tot prin văzduh, dincotro a venit, în direcția în care îmi arătase să mă duc”.

Ajungând a doua zi în biserica Sfântului Ioan, profesorul s-a uimit enorm găsind pe Sfântul de pe raclă semănând leit cu Sfântul de pe calul alb.

I s-a făcut aghiazma, a băut și s-a spălat și pe față cu ea și s-a vindecat. . A doua zi frigurile nu-l mai scuturară. S-a întors cu voie bună acasă. Iar a treia zi a fost la școală. Deși l-au mai încercat ulterior frigurile, puterea lor nu mai era eficientă.

(*Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava în viața credincioșilor, Preot Florin Grigorescu Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, Suceava 2003,*)

Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, icoană

Moaștele Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, foto